

ſ nim myſle mĕra, niz paſ njeſboža; wón jemu mjenſche ſbože ſapowje, mjenujzy wumóženje wot ſpytowanja, ſo by jemu daſ wjetſche ſbože, ſamo dowĕrjenje na hnadu. Pſchetož najwſchſchi dobytk je, ſchtóž doſcž ma na Anjeſowej hnadže.

Tuta hnada, t. j. njeſaſlužena Boža wumóžaza luboſcž w Ahrnytuſu Jeſuſu nam ſjewjena, je ſawĕſcže tajka, ſo móžemy ſebi na njej dacž doſcž bycž. Luboſniſcheje, ſlódſcheje powjeſcže njeje ſa ſ ſmjereži ſaſudženeho, hacž ta: ty ſy wobhnadženy; žiwjenje a ſwoboda ležitej jemu w tym ſłowje. Móžeſch ſebi ſa naſ, kiž ſmy wſchitzy ſ pſchirodženja ſhubjene džěcži Božeho hnĕwa, něſchto luboſniſche a ſbóžniſche myſlicž hacž to, ſo ſmy pſcheſ Božu hnadu w Ahrnytuſu wumóžene a wujednane džěcži Božeje luboſcže, kotrymž ſu hrěchi wodate a ſchtraſy hrěchow ſpuſchcžene? Najwjetſche ſle na ſwĕcže je wina pſched Bohom; najwjetſche kublo je ſpuſchcžena wina, je hnada Anjeſowa. A ſo mamy tuto bohatſtwo pſche wſchitke bohatſtwa, to ničtó na njewĕſte cžahnycž njeſmĕ a njemóže, hdyž wĕri ſ wutrobu do Jeſom Ahrnyta, kotrehož krej džĕ naſ wucžiježi wot wſchitkeho hrěcha. W Božim ſłowje ſo nam tuta hnada ſ wjele ſbóžnymi ſlubjenjemi poſkicžuje a ſe ſwjatymaj ſakramentomaj ſo nam ſaſnygluje; my jeno dyrbimy ruku wupſcheſtrjecž a bracz ſ tuteje polnoſcže hnadu ſa hnadu, dha mamy ſchtóž trjebamy nětk a pſchichodnje a do wſcheje wĕcžnoſcže. Ja ſym pſchiſchol, knjeſ Jeſuſ praji, ſo bychy žiwjenje a wſcheho doſcž mĕli.

Njech nětk wjele druheho cži pobrachuje, jeno ſo maſch hnadu. Ta cži wſchitko ſaruna. Haj hdyž ju maſch, ſchto mohlo cži pobrachowacz? Komuž ſu njebjeſa wĕſte, temu njemóže wjazy ſemja bycž žórlo wĕrneho ſboža. Schóž wĕ, ſo ma horkach ſkhowane njeſachodne kraſne herbſtwo, tón njebudže wjazy honicz ſa ſachodnymi kublami, kiž duſchu nihdy njeſpojoja. Schtóž je cžĕſcž pſched Bohom namaſaſ, Ahrnytuſowu prawdoſcž; teho dale njeſtara ani ſwĕta kſwalenje ani hanjenje. Komuž je Jeſuſ ſdobne ſwjeſelenje,